

Sygn. akt IV U 45/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2019 r. w S.

odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 8 stycznia 2019 r. Nr (...)

w sprawie W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W. M. prawo do emerytury od dnia 03 grudnia 2018 roku.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 08.01.2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu W. M. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem 15- letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony W. M. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o ładowności ponad 3,5 ton.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że okres pracy od 02.02.1977r. do 05.05.1977r. nie może być zaliczony do okresów pracy w szczególnych warunkach, ponieważ okres ten nie został ujęty w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony W. M. urodzony dnia (...) złożył w dniu 03.12.2018r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy W. M. w rozmiarze 25 lat i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 14 lat, 8 miesięcy i 28 dni okresów pracy w szczególnych warunkach. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że w spornym okresie W. M. został zatrudniony od dnia 02.08.1976r. w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku mechanika samochodowego. W dniu 11.12.1976r zwrócił się do dyrekcji zakładu o przeniesienie

go na stanowisko pomocnika kierowcy. W dniu 21.12.1976r. otrzymał angaż na stanowisko pomocnika kierowcy od 01.01.1977r. W okresie tym faktycznie wykonywał obowiązki kierowcy, z tą różnicą, że w podróży służbowych towarzyszył mu doświadczony kierowca. Ubezpieczony jeździł z kierowcą J. S. (1) i J. S. (2). Jego dniówka robocza „za kółkiem” wynosiła co najmniej 8 godzin. W tym czasie obaj kierowcy przejeżdżali po 14 godzin na dobę. Ubezpieczony jeździł samochodem J. z przyczepą o ładowności ponad 3,5 tony. Na stanowisku tym pracował do 05.05.1977r., kiedy otrzymał angaż na stanowisko kierowcy. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k.21), zeznania świadków: Z. C. (k. 20v), J. S. (1) (k. 20v-21), akt osobowych, dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego W. M. spełnił powyższe warunki. Udowodnił 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 1 stycznia 1977r. do 5 maja 1977r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony w charakterze pomocnika kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności ponad 3,5 ton wykonując faktycznie pracę kierowcy. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie Z. C. (k. 20v) i J. S. (1) (k. 20v-21). Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie dokumentach takich jak świadectwo pracy oraz podania i angaże znajdujące się w aktach osobowych. Z dokumentacji tej jednoznacznie wynika, że ubezpieczony w spornych okresach wykonywał wyłącznie pracę kierowcy samochodów ciężarowych. Jak zeznali świadkowie były to samochody o ciężarze znacznie przekraczającej 3,5 tony. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego i świadków, że określenie w świadectwie pracy stanowiska powoda jako pomocnik kierowcy wiązało się z obecnością w kabinie samochodu drugiego, doświadczonego. Faktycznie jednak samochód prowadził ubezpieczony. Fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie zależy od nazwy stanowiska ale od czynności faktycznie wykonywanych. Stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności ponad 3,5 tony wymienione jest w załączniku A dział VIII pkt.2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach wynoszą ponad 15 lat. W. M. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa (k.2 a.r.). Ubezpieczony nabył więc prawo do emerytury od ukończenia (...) tego roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.